

LA VEU DE CALONGE

SUBSCRIPCIO ANYAL

Calonge.	2'40
Fora	3'50
Estranger	5'00
Protectors.	5'00

Número solt: 20 céntims

P E R I Ó D I C I N D E P E N D E N T

Dels articles en són responsables llurs autors.—No es retornen els originals.

Redacció i Administració: Camp del Coll, 7
Director: JOSEP MARGARIT

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

PANORAMA

Mentre el poble es dessangra i un milió de parats no tenen pa per a portar a la boca, assistim a la subhasta de la voluntat nacional. Estem en uns moments que cal preguntar-nos què és el que hem de fer i fins on deu continuar.

Suposo que tots tenim una consciència que ens dicta nostre deure. I aquest deure és el de donar fi a una situació que no ens porta res més que un grandíssim malestar i un intens i enguniós sofriment, manifestat a voltes per rebel·lions íntimes i esporàdiques i en altres per un silenci imposat per el modo de veure de cadascú, però rebutjat allà al fons de tot.

No podem ésser demagògics, sinó per res més, per l'instint de conservació; però hem de reconèixer que, en certes ocasions, i la present n'és una, és necessari donar un pas per a sortir del marasme i castisme en què hom es debat.

Més que res, seria necessari enraonar clar i contundent i més que això, obrar sense contemplació de cap mena. Quan fallen les bones disposicions i les intencions de la persuasió, es deu tenir que acudir a altra mena de persuasió, puix que essent un mito allò de la «força de la raó», deu ésser real la raó de la força.

És natural que devem acudir al discerniment filosòfic del que acabem de dir, això és, que totes les opinions són respectables quan no són descabellades, però també és natural que de totes les opinions per encontrades que siguin, es pot i quan no deu haver-ne de sortir una que es condensi en el sentit del bé comú.

N'hi ha més que suficient que es jugui per els qui la coneixen, amb la psicologia del poble. I la coneixen perquè la política els porta al coneixement d'un elevat percentatge, dels qui es limiten a executar el que altres s'han prè la molèstia de pensar per ells. I és ben cert que aquests mercaders de la cosa pública arramben per el costat que a ells els porta el profit.

Aquí hem assistit i assistim a quelcom incompreensible. I en això no hi va comprès ni dretisme ni esquerrisme, sols la realitat. I la realitat ens diu que el més elemental sentit ètic personal de cada ú està per complet absent. Sigui per el que sigui, però és així i estem tolerant que dia darrera altre s'executi un fet que al fi i al cap no va en perjudici de ningú més que de nosaltres mateixos, de nostra pròpia personalitat. I és ben trist que essent homes, n'hi hagi d'altres que sàpiguen saltar per damunt del que hauria d'ésser per a ells el més sagrat que pogués existir.

Avui que impera l'egoïsme, són principis que estan d'acord amb ell, però han de reconèixer que per damunt d'aquests egoïsmes hi ha homes capaços que sols els manca que ho vulguin per posar fi a semblant estat de coses. Què és el que els hi manca? La unió i bona disposició, puix des de la cèl·lula rural és d'on realment es legisla i labora i mana, i nosaltres deixem, tenint l'arma a la ma, que sigui més amunt allà on es diguin per ací o per allà. Que siguin els propis mandatariis nostres els que ens manin i trafiquin amb el que nosaltres els hi hem manat a ells.

Tenim absent el sentit ciutadà i no volem fer ús de nostra capacitat, com si una mandra suïcida ens impedís posar nostre cervell al servei del nostre propi profit. Això és amb el que devem acabar en expulsar de nosaltres aquest mal microbi i obrar d'acord amb el que ens dicti nostra pròpia consciència que fins aquí és el que en certa manera resta lliure de tota coacció.

FERRAN VIGIA

En Cisco i la Pona

Comencem avui el relat d'aquesta secció més d'hora, degut a que la Quica s'ha adelantat a la Pona moguda per interès d'assabentar al Cisco del què ha passat a Gelonca durant aquests darrers temps. Fet aquest petit preàmbul obrim la cortina i trobem a la Quica en plena peroració i el Cisco escoltant amb la màxima atenció ja que pel seu semblant es veu clarament que l'assumptes l'interessa de valent.

—Doncs sí; tota aquella gent que als primers dies demanaven el plebiscit, a darrera hora van fer un escampall de papers *ridiculs* recomanant l'abstenció.

—N'hi ha per desconcertar a l'home més entès en matemàtiques; fa el Cisco.

—No, home.

—Quins comptes treien. Què es proposaven.

—Tot té explicació en aquest món de mones. Ja veuràs. Així van fer 17 vots. Si no haguessin predicat l'abstenció n'haurien fets..... atura't.

—No em moc.

—Ja veuràs. 17 més 8 són 25; més 6, igual a 31. Justos; 31 vots en xifres cairudes són els que s'haurien apuntat els partidaris de les *escoles de nova planta*.

—Peró, per Déu Quica et prego em desxifris aquest enredo.

Perquè de primer la demanaven la consulta al poble?

—Es què tal volta algú s'hauria forjat la il·lustró de que aquest els seguiria, però noi, hem arribat a un temps que és una raresa veure un clatell sense esquilar, em refereixo al poble.

—Què més?

—Poca cosa més; a no ésser que en algunes sessions passades tots plegats ens trobarem del tot guardats i que ara, sempre amb mires de donar facilitats plenas als ingrats i ignorants electors que en les darreres eleccions i en aquell moment suprem de responsabilitat es distraïeren dipositant aquell trocet de paper, contrari a ells, dins aquella

caixeta de vidre, doncs amb mires a aquestes facilitats, estan celebrant les sessions a les tres de la tarda en dies feiners, hora que el major nombre de ciutadans estan ocupats en els seus quefers, no poguent així acudir-hi per tal de veure com se l'hi administren els seus interessos.

—Peró no hi ha una Llei que ho regula aixó? Segons tinc entès les sessions s'han de tenir en hores que pugui concorri tothom.

—Vols que t'ho digui Cisco, per mi que les Lleis no degueren passar de l'entrada del poble.

—I que en direm de tot aixó, Quica?

Que no podem queixar-nos. Que allà dalt, la Democràcia s'hi vessa pels quatre costats, a més que podem estar orgullosos de tenir un consistori compost de persones tan solvents que fins poden permetre's el luxe de tenir les sessions a aquelles hores.

—Respecte a les escoles.....

—Diuen que les faran allà on ells no les volien, però..... miaul!

—Què vols dir?

—Que demà m'afeitaran.

—No t'entenc.

—Vull dir que ja en parlarem més tard. I ara m'en vaig que no voldria que la Pona em trobés aquí.

—Que et fa por?

—No. Però no em plauen les males cares i d'ençà d'això, sempre que la trobo la veig tota desfigurada. Fa uns morros!

—Em sembla que sento l'autobús, fa el Cisco.

—Passo pel darrera, doncs. Adeu.

—Adeu Quica. Guarda't de mal.

—=—

I ja tenim aquí a la Pona que arriba més carregada que cap as de bast.

—Manoi Pona. Que mudes de casa? Vens tota carregada.

—Ja veuràs noi. Les persones d'ordre tenim d'anar recollint el que tenim escampat perquè com sembla que les coses volen canviar-se.

—Quines coses, Pona?

—No facis l'orni home, no facis l'orni.

—No sé a que pots referir-te i amb tantes precaucions.

—A n'aquells que pujaran ara. A n'els revolucionaris.

—Prou, Pona, prou, girem full i depressa. Què portes d'endevinalles?

—Es que el meu cap no està per endevinalles amb aquestes coses.

—El que et convé és distracció. Fer el que feies abans, o fèieu amb la Quica, sortir a passeig, mirar d'esbrinar fets del jovent i deixar la política per els que portem pantalons llargs.

—Tu rail!

—Deixa't de tu rai. Digam d'una vegada què portes.

—Ai, Cisco. Pensant amb aquestes coses m'agafa una mena de por que fins em casaria tot seguit.

—Carai Pona! Quina ocurrència!

—I a tú, Cisco, quan agafes por, no se t'ha ocorregut mai casar-te?

—Bueno, Pona, bueno. Girem full que això s'enredaria encara. Abans que tot tinc que dir-te que el que és jo no la conec la por.

—Si. Em casaria perquè així tindria qui m'empararia.

—Vols dir que tindries qui et pararia les clatellades en cas d'haver-n'hi.

—Ai Ciscol!

—Prou, Pona, prou. Si portes alguna cosa, aboca-ho. Si no portes res, dexem-ho corre.

—Que sou ingrats els homes! No t'ho mereixes, però com que soc tan bona. Allà en va una.

Entre l'espart i la pasta

passa hores un cert xicot.

De temps per çó també en gasta...

Deixeu que la nova aquesta

us donguem dintre de poc.

—Reina de xicot. Ja en *camelia* una altra?

No es diu així home, es diu *camel·la*.

—Ui, que mires prim. No hi ha molta diferència d'Amèlia a *camel·la*.

—Amèlia, dius?

—Vull dir, *camèlia*. Es ben bé alló que es diu: *com més petita és la nou, més fressa mou..*

—Aquest xicot muda més sovint

de xicota que de camissa i això que hem notat que la porta neta.

—Qui, la xicota?

No dona, no. La camisa. I què més passa al poble?

—Sembla que el jovent senti també revolució. Hi ha cada renyina.

—Deuen ésser conseqüències del fred.

—Però si no en fa de fred. No sé; no sé el que passa. Mira, el Niceto aquell, saps? Doncs no sé el que ha passat, però el cert és que tot ha anat aigua avall; però sembla...

—I l'Otilia, la de l'endevinalla?

—Amb el Llorenç?

—Justa.

—Tot aigua avall també?

—Atura't. Renyina sí; però per mi que són renyines d'enamorats. Els he experimentat a ratos i noi quines miradetes. Semblen aquells raigs que diuen que ha inventat en Marconi i que encenen a no sé quina distància. Uil Cisco. Allò no falla. Si ho vegeu, estic segura que et vindrien ganas....

—Prou, Pona, prou. Val més no veure-ho.

—Sempre el mateix. No li toqueu ni la punta de la sabata. Tornant a ells, qui sap si al sortir aquest nombre el colom de la pau s'haurà posat sobre la parella rebecca, encenent, al caliu del passat foc, una nova flama que els unirà més encara.

—Veus? Així m'agrada que parlis. Aquests temes són els que més t'escauen.

—Molt bé Cisco. Deus voler dir segons de quina manera, perquè no fa molt, m'has interromput no volguent que continués.

—Ja m'entenc i tu també. Què més portes?

—Ho veus? Ja gires full. Que portes, que portes—fa la Pona tota enfadada. Aquí va l'altra.

Un Quim ha vingut de fora
diciu a treballar;
de fuster es deura plantar
ja que la preferida eina
que s'ha triat per fer feina
es la serra i molt amatent
no la deixa cada quinzena.

—De fora també?

—Si noi, sí. Les noies tenen sort dels forasters, perquè el que és els

La campanya plebiscitària

Empenyada a més no poguer ha vingut a transformar-se la lluita entre els dos bàndols de l'assumpte escoles. Ens considerem quasi obligats tan sols amb caràcter informatiu a fer-ne esment, per els que des de fora segueixin el curs d'aquests aconeximents locals puguin interpretar com un resum de les notes soltes que hem vingut publicant a cada número en aquestes ratlles del periòdic:

L'ajuntament popular, amb mires sempre a la necessitat de noves escoles a Calonge, salvant serioses dificultats arribà a bon final, aprovats els projectes per a la seva construcció al lloc del Convent, i concedida la subvenció de l'Estat.

Tot està a punt de realitzar-se; falta sols ultimar la compra de dit convent i posar les obres a subhasta.

Substituint últimament per l'actual Ajuntament gestor, aquest es mostra completament oposat al projecte del primer consistori. Es comença des d'aquest moment una gran propaganda en contra i es forma una comissió edicta als gestors baix el nom de «Comitè Plebiscitari» quina finalitat està basada en recollir les firmes convenients per anar a un plebiscit i saber l'opinió del poble. S'intensifica la propaganda contra el Convent i s'anuncia per fi la ce-

lebració del plebiscit per el dia 17 de Novembre.

Entre tant, la Comissió pro escoles del Convent obté de fora l'autorització per celebrar un acte públic al Cine «Fontova» abans del diumenge, per posar en clar el seu programa, però que queda per causes massa explicables suspès, el mateix que la votació del diumenge.

Va seguint la propaganda d'ambdues parts, circulen més fulles i quan menys és esperat l'Ajuntament gestor reunit en sessió i custodiat per la força pública dóna compte d'un comunicat oficial superior, autoritzant el plebiscit pel dia 1 de Desembre i la celebració del míting suspès, per el dijous abans.

Té lloc a aquest darrer en la nit del dijous en el «Fontova» amb una forta concurrència i el diumenge següent se celebra el plebiscit. El matí del mateix dia apareix pels carrers de la vila un gros escampall de més fulles aconsellant el no votar per el Convent, i cosa inaudita: el mateix «Comitè Plebiscitari» no comparegué a dipositar el vot a les urnes, segons s'assegura per no veure el fracàs massa gros.

Transcorregué el dia tranquil·lament sense necessitat d'intervenir per res la força armada que s'havia fet apostar per la vila, llençant l'escrutini total:

**777 vots a favor de la compra del Convent
17 vots en contra de la matelxa.**

Vista tan esclatant victòria, el poble espera ansiós, la conducta que va a seguir amb aquest assumpte, l'Ajuntament gestor.

El seu deure és seguir el camí que li ha senyalat clarament el poble. Un deure sagrat.

CLARIÓ

joves d'allà, continuen amb més intensitat que mai aquella vaga.

—Bueno Pona, em sembla que avui, t'en tornaràs tan carregada com has vingut.

—Què és molt tard, potser?

—Avui no sé l'hora que és.—I tot mirant-se el rellotge diu:—Ahir a n'aquesta hora, minut endavant minut enrera, eren les dotze tocadetes.

—Ai valga'm Sant Gil, amb la feina que tinc que fer.

—Si vols creurem a mi, no et refiïs dels Sants i ves depressa.

—Adeu Cisco.

—Adeu Pona.

Estadística matemàtica

Quan més plens d'il·lusió ens trobàvem llegint els treballs presentats al «Concurs» que anunciarem el número passat, i joiosos de poder conèixer quin seria l'afortunat jove matemàtic que guanyaria la pila de «sous» que teniem per aquell que resolgués el problema «Cens escolar i Assistència» a les quatre escoles del casc de la nostra vila, ens ha deixat pata-estirats, millor diriem en estat gasós, la publicació de l'article «El pà, pà; i el vi, vi».

No hem sortit del nostre estat eteri i ultraviolat, sinó per mitjà de les aplicacions elèctriques als cornets.

Llegim de nou el tercer paràgraf i diu: «recomano que l'autor... tingui cura d'ajustar-se a la veritat o donaria a entendre que té necessitat de la mentida per fer-se seva l'opinió». Ho troben vostès clar això? O diuen la veritat crua i nua o han d'ésser considerats com mentiders de certa classe especial que abunda.

No ens atrevim a recomanar res d'això als nostres lectors ni col·laboradors. Uns i altres són prou grandets per entendre el que se'ls vol dir en aquells articles plens de filosofia barata i que deixen veure de lluny la veritat que enclouen.

Amb poques recomanacions et pots enterar del tinglado localista i fàcilment es deixa «capir».

Les actuacions dels governants són dignes del major respecte, si van acompanyades de la més sana i bona intenció; si no se'ls veu per davant l'«amoralitat» o mesquinesa. Tothom pot manifestar les seves opinions i criticar les idees; s'han de respectar les persones, encara que vagin errades.

No és immoral una actuació perquè no s'acomoda al gust i opinió de la majoria; però tampoc serà per això moral.

Queda el terme mig, o el que és igual serà amoral. El que no pot dir-se ni fer-se sens caure en la immoralitat és barrejar «dades» que moltes persones controlen diàriament, al marge de les fluctuacions

en la direcció municipal, no perseguint altra cosa que la «veritat» i independència de la mateixa; barrejar aquestes dades amb més o menys bona intenció, i al demostrar que són errades no voler rectificar, rectificar-se en allò que tothom ha rectificat tantes vegades... no és el «camí per la concòrdia i paterna unió que tant ens engrandiria».

I deixant aquesta missantropia, no li pareix al Sr. del dit article que quan Pitàgores diu que només van 56 nens i nenes i Eratòstenes 200 i ho demostren per mitjans geomètrics i gràfics no es pot ficar bassa i sense demostració de cap mena «rectificar-se» en què n'hi assisteixen menys de «cent»?

I ara vé la bona. «Recomano que

no es confonguin els llegidors». Ja fa temps que distingim el sabó del fil negre, la gimnàsia de la magnèsia. Mai no havíem pensat que algú confongués «Cens i Assistència»; però passi l'avís i la seva bona intenció, que agraim.

Els pobres aspirants a repartidors d'uns «sous» que no ens perteneixen voldrien rectificar moltes vegades, tantes quantes es provés la nostra equivocació; però no donarem un cèntim a ningú sinó demostra que les seves operacions són certes, o el que és igual si es pot provar que estan equivocades.

Per l'esclariment de qualsevol dubte o pel triomf de l'aspirada «veritat», ens tindrà sempre al seu costat; però no mai per rectificar-nos en l'error provat i reprovat.

Per la Comissió de Premis

SIRVAR

L'obra d'uns benemèrits calongins

M'és plaent recordar l'altruisme de les persones que comptant amb mitjans econòmics i financers, ajuden acompassadament a llurs semblants mitjansant obres que el mateix temps que resulten de positius resultats immediats, aixequen una aurèola de reconeixement, simpatia i apreciació a favor de dits altruistes que arriba més enllà de llur traspàs i de cívic respecte per les noves generacions envers ells.

Contemplant nostra vila des dels seus encontorns i fins des de respectable distància, el primer que s'ovira és el blanc i nítid cloquer o campanar de nostra església parroquial destacat entre distintes torres i alts edificis aixecats sobre montícols enclavats en nostra terme municipal.

La gallardia i magnificència de dit campanar, de tot el relleu en les hores que el sol amb sos raigs el banyen de ple, no és encara tant com deuria ésser, segons desig expressat i molt ben pagat pels benefactors de l'expressada millora, ja

que l'alçària o altura del mateix havia d'ésser de 25 metres sobre la teulada de l'església, i arriba escassament als 20 metres.

El constructor de l'obra, que fou l'empresari de treballs públics anomenat «El Bonic de Palafrugell», el decapità abans de temps per haver deixat d'eivar-lo la friolera de cinc metres sobre el pactat i condicionat.

Seria per allà el 1885 que per iniciativa d'uns calongins residents a la ciutat de L'Havana, capital de la Illa de Cuba, portaren a cap una reunió a l'objecte de fer viable el projecte de recaptar cabals entre tots els fills de nostra vila en aquella Antilla, per a l'aixecament de dit campanar.

Els iniciadors no passaren d'una dotzena, però el primer acord fou el de convidar a tots els vilatants escampats per la Illa a subscriure's a favor de dita idea.

El més falaguer entusiasme coronà el propòsit dels iniciadors una volta haver escrit arreu entre els patricis d'aquelles terres, causa per la

Repics

Hi ha individus que encara confonen la força de la raó amb la raó de la força. Són aquests generalment tant mancats de coneixements com sobrats de pilleria i amb tanta barra que si en alguna ocasió ocupen certs llocs per la raó de la força, es creuen amb els mateixos drets dels que per la força de la raó tindrien d'ocupar-los.

Hi ha homes, o dit d'altra manera, coses que ho semblen i que els diem homes perquè camineu com a tals, que han nascut més que per enraonar, per insultar. Prova palesa d'això, és un fet ocorregut no fa molts dies, en què un cert subjecte que no havent pogut aprendre encara, amb tot i els molts anys que compta, a enraonar ben clarament, ja va insultar d'una manera indigna a una honorable persona, mereixedora per la seva honradesa, de tots els més alts respectes.

Resum pluviomètric

dels mesos de Setembre, Octubre i Novembre
en la vila de Calonge

Setembre, dia 13	91'5 litres per m ²
» » 26	2'6 litres per m ²
Total Setembre	94'1 litres per m ²
Octubre, dia 2	6'5 litres per m ²
» » 4	5'7 » » »
» » 8	5'1 » » »
» » 9	1'1 » » »
» » 13	8'8 » » »
» » 21	10'8 » » »
Total Octubre	38 litres per m ²
Novembre, dia 8	3'5 litres per m ²
» » 10	12'0 » » »
» » 11	19'3 » » »
» » 17	2' » » »
» » 20	6' » » »
» » 21	0'3 » » »
» » 22	29'5 » » »
Total Novembre	72'6 litres per m ²

ESCOLES DE CALONGE

NOTICIES OFICIALS

Extractes d'acords de l'Ajuntament

Sessió extraordinària del dia 30 d'Octubre de 1935—S'acordà: Aprovar l'acta anterior. Ampliar l'enllumenat públic amb els llums següents: un ala passera de Cabanyes, un en el carrer del Padró, un en el quilòmetre 3 de la carretera de La Bisbal, 2 en la façana de la Casa Consistorial i un altre de 200 bugies a la cantonada de can Ballester, sempre que la Companyia accedeixi a rebaixar un dels de quatre-centes. Interessar de la Companyia faci cremar sempre el llum de l'entrada del Càcul. Restar assabentats de les gestions a fer per la Presidència sobre l'enquitràment de la carretera, autoritzant-lo perquè faci totes les que calguin perquè sigui una realitat al tenir il·loc els traspassos de carreteres a la Generalitat.

Sessió ordinària del 6 de Novembre.—S'acordà: Aprovar l'acta anterior. Restar assabentats de la correspondència. Prorrogar fins el 9 del corrent el posar canaleres, i passada dita data, posar al cobrament els rebuts corresponents. No exigir permís per a posar canaleres i emblanquir. Rebaixar en 200 bugies el llum de davant l'església. Abonar a la Companyia Energia Elèctrica la quantitat de 666 ptes., import de l'aportació municipal per ampliació de la llum. Obrir concurs pel termini de vint dies feiners per a proveir el càrrec de vigilant nocturn del barri Nord d'aquesta vila. Deixar pendent de resolució la instància dels empleats interins, amb el vot en contra del senyor Marturià. Donar per acabades les obres municipals a base de brigades d'obers. Ordenar al peó municipal l'arranjament de la cuneta de can Samí i pel davant del Cementiri municipal. Atorgar permís al senyor Veterinari per absentar-se d'aquest municipi. Acceptar definitivament les obres complementàries de la passera de Cabanyes. Restar assabentats del viatge de la Presidència a Girona per

l'assistència a l'assemblea pro indústria surera. Establir com a hores de despatx pel públic en les oficines municipals de 12 a 13 i de 17 a 18 del dia, llevat del dissabte que serà d'11 a 12. Restar assabentats del servei d'autos a La Bisbal. Confeccionar la llista de beneficència. Atendre la instància d'en Pere Bonet sobre exempció pagament canaleres de la casa del carrer de la Barceloneta. Restar assabentats del canvi de carter i suprimir la bústia de la plaça i casa de l'ex carter, posant-ne una a la casa del nou carter. Aprovació definitiva del suplement de crèdit de 2.949'35 ptes. Aprovar els ingressos i pagaments formalitzats amb data 4 del corrent. Aprovar la factura del notari de Palamós. Facultar a la Comissió de Finances per a procedir a la compra de les làmpares necessàries. Indagar per la Presidència el motiu de fer-se obres en la casa Xifró, tota vegada que no té permís.

Sessió ordinària del 20 de Novembre.—S'acordà: Aprovar l'acta de l'anterior. Restar assabentats de la correspondència. Restar assabentats del viatge de la Presidència a Barcelona per afers municipals. Autoritzar a l'Alcaldia, amb el vot en contra del senyor Marturià, per

qual transcorreguts uns vuit mesos s'havien rebut ja ací 15.000 pessetes amb el precís encàrrec de començar les obres seguidament, si bé per falta d'energia i interès entre els dirigents, ni es començaren desseguida ni foren acabades fins transcorreguts tres anys i encara en forma tan incompleta com es deixa transcrit.

Fou obra molt ben pagada, però no tant ben acabada.

I aquest és el perquè del nostre tant blanc com vistós cloquer o campanar calongí-

TIRS

a consultar sobre la situació legal en què es troba l'actual Ajuntament sobre construcció d'escoles. Restar assabentats sobre les investigacions portades a cap en les obres fetes en la casa Xifró. Aprovar el dictamen sobre arrendament de llocs públics, acordant-se que la subhasta tingui lloc el 18 de desembre proper. Autoritzar les obres als Srs. B. Rotllan Pallí i Josep Carles. Autoritzar l'arranjament del pas de can Boringues sempre que no hi hagi oposició. Autoritzar la construcció d'uns ponts sobre el rec Monells, sempre que siguin fets a costa dels propietaris. Fer un empedrat en el propi rec Monells, junt a la vinya d'en Joan Nadal. Rellevar al senyor Albert Radó de posar canaleres en la casa de la seva propietat del carrer de la Creu. Restar assabentats de l'arranjament del carrer del Padró. Deixar damunt la taula la qüestió de l'arranjament de vuit passos en diversos carrers de la població. Deixar damunt la taula l'arranjament del pou del Cementiri. Restar conformes amb el canvi de la romana de l'Escorxador. Aprovar els padrons de la contribució rústica i pecuària per 1936. Treure còpia autèntica del testament de la Sra. Johera.

Sessió extraordinària del 25 de Novembre.—S'acordà: Aprovar en principi el projecte de pressupost municipal ordinari per a 1936. Anunciar la seva exposició al públic pel termini de vuit dies. Demanar a la Comissaria de la Generalitat el poder prescindir de certes exempcions en la confecció del pressupost. Restar assabentats sobre el viatge de la Presidència a Girona.

Sessió ordinària del 4 de Desembre.—S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior. Restar assabentats de la correspondència. Delegar a la Presidència o a qui ella disposi per assistir a la constitució de l'Associació de Municipis de la Costa Brava. Atorgar permís als Srs. Cornellà i Mestres per obres. Deixar damunt la taula la instància de nombrosos veïns demanant a l'Ajuntament s'obri els corresponents concursos per a proveir en propietat les places de funcionaris municipals. Autoritzar a la Presidència per instar al Minis-

teri d'Instrucció Pública la rehabilitació per a 1936 de la subvenció de 84.000 ptes. per escoles. De conformitat amb el resultat del referèndum portar a cap els tràmits necessaris per la compra de l'ex-col·legi de Sant Martí, i exposar de nou el projecte de pressupost extraordinari que va ésser retornat per la Comissaria de la Generalitat de Girona, amb el vot en contra del senyor Sais. Autoritzar a l'Alcalde i Secretari per gestionar amb el Patronat les condicions de compra de l'ex-col·legi de Sant Martí. Construir 12

passos en carrers: 8 a Calonge i 4 a Sant Antoni, fent-se per administració directa i repartir-ho entre els caps d'obres que encara no hagin treballat. No accedir a la revisió de signatures demanant el referèndum. Construir un tauló per a fixar els edictes al públic en la plaça de la República. Restar enterats i conformes amb el permís donat per la Presidència al senyor Albert Ponjoan per l'arranjament d'un pas en el carrer del Padró. Començar les sessions de l'Ajuntament, a partir de la primera, a les 15 del dia.

RESSONS

Acte públic.—El dia 28 del passat novembre, en el Saló Teatre Fontova d'aquesta vila, organitzat per la Comissió Pro-Escoles al Ex-col·legi de Sant Martí, va tenir lloc la celebració d'un acte públic de propaganda per a la consecució de la construcció d'escoles d'acord amb el projecte presentat per l'Ajuntament Popular,—sustituït per una Gestora en el mes d'agost darrer—i aprovat per el Ministeri d'Instrucció Pública, segons decret inserit en la Gasetta de Madrid en el mes de jany darrer.

Feren ús de la paraula els senyors En Pere Caner Rotllant i En Joan Bartri Sederra, aquest de Sant Antoni de Calonge, essent presidit per En Joaquim Dololl i Carles.

En Pere Caner, amb la facilitat de paraula que el caracteritza, exposà els fets per ordre cronològic, historiant des del punt de neixament de l'idea de la construcció de les escoles que es pretenen en el nomenat «Convent» aclarint i rebatent alguns conceptes erronis que s'havien fet circular. En un moment del seu parlament en el que en nom i representació de l'advocat del seu Il·lustre Col·legi de Barcelona, el senyor Eduard Vilareig i Puig digué que aquest estava, com havia estat sempre, al costat del poble de Calonge i s'arribaria allí on sigués precís, essent més meritori i digne tenint en compte que posa la seva

intel·ligència i treball per *arte et amore*, o sigui dessinteressada i altruïstament, esclatà en forma espontànea una clamorosa ovació de la gentada reunida en la sala referent amb aquesta actitud, el que esperen de l'estirpe preclara d'aquest senyor, honor i honra filial d'aquell altra no menys il·lustre D. Josep Vilaret i Vilà fill d'ací Calonge i que degut els seus dots, va conquerir-se l'estimació i respecte de Cassà de la Selva, on per honorar llur memòria l'Ajuntament batejà amb el seu nom l'esplèndit passeig que trobem a l'entrar en aquella població, siguent de notar que tots els consistoris han sapigut conservar religiosament el que aquell de 1901 va fer, al poc temps d'haver desaparegut l'insigne i plorat patrici. Nosaltres coneixedors del valor de les paraules del senyor Vilaret, no dubtem que ho realitzarà millor del que ho ha dit.

Amb el tó amè i anecdòtic que ell sap, succeí en la tribuna En Joan Bartri, arrancant a la nombrosa concurrència murmurs d'aprovació en distints passatges de la seva mena de réplica a alguns punts que eren interessants. La finí amb un crit d'amor a les mares que emocionà intensament fen pensar perquè hi havia necessitat de celebrar aquell acte, quan el que ell suposava hi anava incluída la caritat vers el pròxim, en la construcció de l'Hos-

pital. No es deixà de recordar el benemèrit E. L. Roura Vilaret que a llur exemple desitgem forces imitadors.

Tancà l'acte el president amb un breu parlament de gràcies. Abans havia exposat sumerament els treballs de la Comissió.

Va transcórrer tot dintre el major ordre i amb atenció continuada per part de la gent, durant aproximadament tres hores, prova palesa de la simpatia que gosa el dit propòsit, que deixant apart filiós i juliós, es pugui realitzar per el bé del poble i honra del bon nom del mateix.

Amb la marxa definitiva de Calonge del metge Sr. Pere Barri, ha passat a ocupar la seva vacant fent-se càrrec de tota la clientela, el renomnat Sr. Manuel Morlius de Figueres amb plaça també a Massanet de Cabrenys, especialista de les enfermetats de pit.

Confiam en uns bons acerts professionals.

El dia primer del mes en curs, tingué lloc la celebració del plebiscit a tot el terme de Calonge, en quin els vilatans calongins per mitjà del seu vot decidiren si es devia o no anar a la compra del nomenat Convent per edificar-hi en el mateix les Escoles Graduades Municipals de nois i noies de Calonge, projecte ja aprovat pel Ministeri d'Instrucció Pública.

La victòria a favor de la seva compra fou rotunda, tancant l'escrutini un total de 777 vots a favor per 17 en contra. En vistes d'això, sembla que l'Ajuntament gestor va a portar a cap els primers treballs.

En el transcurs del mes de Novembre passat, marxaren de Calonge destinats als seus punts respectius, els «quintos» del primer reemplaç d'aquest any, passant a Saragossa, En Salvador Pijoan; a Maó, Emili Puig; Albert Gispert i Albert Galí, a Melilla; i Antoni Gonzaga, a Larache.

Els desitgem molta sort i un prompte retorn.

Els dies 4 i 5, féu estada entre

nosaltres de visita a les Escoles de la vila, el Sr. Inspector de primera ensenyança.

Sembla que es torna a preocupar de les males condicions que reuneixen els locals actuals, felicitant als Srs. Professors per la bona tasca en la instrucció dels nois d'ambdós sexes.

Una particularitat digna de destacar-se és la que hem notat, quina és la de que en les darreres sessions municipals que ha celebrat l'Ajuntament gestor s'ha fet escoltar per les forces de la guàrdia civil.

Amb una mica de reflexió, hom pot comprendre el que això significa.

Per versions escampades que han arribat fins a nosaltres, ens enterem de que el Sr. Sargent de la guàrdia civil de Calonge, s'ha vist en la necessitat de cridar a comptes a l'actual Alcalde gestor de Sant Antoni, sobre la celebració d'unes reunions clandestines. No sabem si la dita autoritat militar donarà curs legal a l'assumpte.

La brigada elèctrica, ha instal·lat aquests dies, diversos llums en vairs punts de la vila.

Les passades festes de Nadal, transcorregueren en mig de gran animació. L'agraciada cançonetista Pilar Cortesana ens deleità amb un variat i bon assortit de cançons, molt ben acollides pel públic i portant al Casino unes bones gaudades.

—En la vigília de festes i en el mateix local, tinguérem ocasió d'escoltar la gran aplaudida orquestra «La Selvatana», resultant una vetllada d'èxit.

Ha traslladat el domicili a Madrid per un termini de dos anys, el metge d'aquesta localitat Dr. Barri, a fi d'especialitzar-se en Raigs X, Radiumteràpia, Cirurgia i Electrocirurgia aplicades a la boca i a l'ensem cursar la carrera d'odontòleg.

Li desitgem molta sort i esperem

que aviat podrà ostentar un Títol més dels que ara té.

Dies enrera, féu estada a la vila, un dels membres del patronat administrador del llegat de Na Dominga Johera, el que donant compliment a certes clàusules del mateix, repartí personalment entre les famílies més necessitades unes 1.500 pessetes.

Enmig de les passades festes de Nadal, comparegué al Casino el Sr. tinent de la guàrdia civil de Palamós amb ordres superiors de suspendre les atraccions al mateix, basant-se en una denúncia feta per un mal intencionat al·legant no posseir el degut permís per a la celebració d'actes públics.

Sembla que es manifestà a tal autoritat que si bé el permís no estava ben concedit, era molt ben demanat i, vista la causa, donà les facilitats perquè no s'interrumpís el curs de la festa.

L'Ajuntament gestor, acordà darrerament, canviar l'hora de les sessions públiques, celebrant a mitja tarda les que tenien lloc al vespre. Tots els rumors coincideixen en què tal cosa té per motiu el gran contingent de públic que hi assistia contrari tot als gestors.

Suposem serà això veritat, ja que tocant celebrar-ne el dia primer d'any i trobar-se aquest festiu, per mitjà d'unes combinacions ultraurbanas, no se celebrà aquesta per manca d'assistència de consellers.

Cada cosa en el seu lloc

En el penúltim nombre de la tan llegida revista madrilenya *El Mundo Gráfico* són de notar certes particularitats que per la seva falta de veritat, no poden més que despertar el sentit patriòtic de tot bon calongí.

Diferents vegades i en diferents llocs se'ns ha volgut usurpar el que obertament ens perteneix a nosaltres, però ara es tracta d'un assumpte tan mancat de raó, que ens hem considerat obligats a im-

miscuir-nos-hi a fi de posar les coses en clar.

Diu *El Mundo Gráfico* que l'actriu cinematogràfica Madeleine Carroll s'està construint un xalet a la Costa Brava de Catalunya, un dels recones el més bell que ens ha regalat la Naturalesa, i diu també que a Palamós i prop del Mas Juny, estatge del pintor Sert.

Nosaltres a tot això devem dir hi que si bé el lloc escullit per tal artista és un dels recones més pinto-

rescos de la Costa Brava, solament perteneix a Calonge i a una distància aproximada de tres quilòmetres de Palamós i a uns cinc del Mas Juny.

Amb això tothom comprendrà el que ens mou a traçar aquestes ratlles sense que se'ns pugui titllar de pretenciosos.

L. R.

Imp Joves.—Pi i Margall, 20.—La Bisbal

BRONQUITIS PULMONS LARINGE

Els tindreu sempre
forts i sants prenent

Pastillas Juanola

De plantas balsàmiques
No contenen narcòtic
Són inofensives
De molta eficàcia i econòmiques

De venta en totes les farmàcies

Banco Urquijo Catalán

DOMICILIO SOCIAL: PELAYO, 42 = BARCELONA

Apartado 845 = Teléfono 16460

Dirección telegráfica y telefónica: CATURQUJO. Almacenes en la Barceloneta

Operaciones bancarias de todas clases

AGENCIAS Y DELEGACIONES: Bañolas, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vich y Vilanova y Geltrú.

CORRESPONSAL DEL BANCO DE ESPAÑA en Arenys de Mar, Bañolas, La Bisbal, Mataró y Vilanova y Geltrú.

HOTEL IBERICA DEL PADRE (SITUAT A POCOS METRES DE LA RAMBLA)

Confort modern - Cuina Selecta i tracte familiar - Preus de pensió de 9 a 11 pessetes

C. NOU DE LA RAMBLA 13 TELEFON 18961

BARCELONA